

Elfajzás

2024 november 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A liberalizmus szétverte a régi rendet, és átvette a hatalmat.

Egy rendes állapotú birodalmat nem lehet megdönteni kívülről; az csak akkor megy, ha már komoly belső rothadás megy végbe, és megvannak azok a törésvonalak, amelyek mentén szét lehet hasogatni. Egy erőtlen egyben tartott, friss Perzsa Birodalommal nem bírt

volna el Nagy Sándor, ahogy a germánok is csak a kés? császárkori, erkölcsileg és ett?l társadalmilag szétzüllött Római Birodalmat tudták darabjaira szedni. A Szovjetuniót se lehetett fegyverrel legy?zni, csak megvárni, amíg a kommunizmus fantasztikus kísérlete újra bebizonyítja az életképtelenségét, illetve egy kis csillagháborús versenybe hajszolással lehetett gyorsítani a folyamatot. Egy ereje teljében lévő?, jól szervezett feudalizmust nem igazán lehet megdönteni, de nem is érdemes, hiszen az minden ízében maga a fenntarthatóság és az állandóság. Ám az is elfajzott, így aztán a kora újkorra egyre jobban megváltozott a helyzet, és noha az er?viszonyok sokáig állandónak látszottak, a progresszió összehasonlíthatatlanul nagyobb lendülettel érkezett meg az újkorba, mint az ancien régime.

Nézzük meg a XVIII–XIX. századi uralkodóportrékat, illetve ugyanannak a korszaknak a szabadelv? hangadóiról, polgári mozgalmár vezetőir?, forradalmáraitól készült portrékat! Eltorzult fejeket, dülledt szemeket, bamba tekinteteket látunk azokon a képeken, amelyek az európai világot összeácsoló középkori királyok, legendás uralkodók kései leszármazottait ábrázolják. Akkor volt szerencsénk, ha akadt a közelükben egy-egy szuperintelligens kancellár vagy tanácsadó, mint Mazarin vagy Metternich, akik meg tudták fésülni egy-egy nagyhatalom politikáját, de az id? nem a régi rendnek dolgozott. A szabadelv? fontosemberek portréin viszont többnyire rendes arcvonásokat, t?zzel teli, céltudatos tekinteteket látunk. Ez a lendület öltött testet az Európán több hullámban végigsöpr?, a királyokat végül gyakorlatilag mindenhol köztársaságokra cserél? forradalmakban.

A liberalizmus szétverte a régi rendet, és átvette a hatalmat. Sokáig úgy látszott, hogy ez valami más. De, hát emberek vagyunk, nem változunk, végül a valami más is törvényszer?en ugyanaz lesz.

Mára a liberális hatalom fáradt ki, és ennek számos jele van. Ugyanolyan mértéktelenül tolják a saját ideológiai programjukat, amilyennel például a Napóleon leverése után visszaállított Bourbon-ház királyai, XVIII. Lajos és X. Károly próbáltak úgy tenni, mintha az a 26 évnyi forradalom és polgári átalakulás meg sem történt volna, és ugyanonnan lehetne folytatni a vegytiszta konzervatív kormányzást, ahol a zavaros id?k kezdetén megszakadt. A mai liberális, progresszív elit múltat végképp eltörölni akaró megveszekedett igyekezete, a türelmetlensége, a cenzúrája, a f?sodornak ellentmondókkal szemben tobzódó dühe mellett megjelent ugyanaz az elfajzás, amely minden birodalom közelg? bukásának csálthatatlan jele.

A csaknem két évtizeddel ezel?tti propagandafilm, a 300 üzenete már akkor is sántított, mára viszont teljesen megfordult a kép: a hazaszeret?, demokratikus, látszólag esélytelen szerepl? a patrióták, az elfajzott, aberrált despota pedig a liberális f?sodor. Már alig bírja kitalálni, milyen szexuális devianciával jelenítse meg önmagát, és nem is igazán képes más célokat maga elé t?zni. Persze nem volt mindig ilyen, mint most, a ciklusa végén.

A kétszáz éve még szabadelv?nek nevezett akkori liberálisok még nem voltak kötelez?en szodomiták meg pedofilok, s?t az irányzat akkori képvisel?i alighanem ugyanazt a viszolygást éreznék, mint mi, ha látnák, hova haladt azóta a progresszió. De ett?l még ?k se voltak jó nyomon.

Persze érthet?, hogy a sok degenerált uralkodót se lehetett már úgy hagyni – esetleg ha nem pár száz család házasodott volna egymás közt több, mint fél évezreden át, akkor nem lett volna baj az elittel. Meg talán forradalmak se. A régi, feudális rend elkövette ezt a számára végzetes, és a nyugati világ sorsát is dönt?en befolyásoló hibát, de az utód sem tud tanulni mások hibájából. Err?l az elfajzási folyamatról, úgy látszik, sejtése sincs az Európai Parlamentnek és úgy általában a nyugat-európai politikai és társadalmi elitnek. Esetleg, ha nem akarnák éppen teljesen eltüntetni az emberek fejéb?l a hagyományt, és ennek érdekében en bloc a történelmet, akkor ?k is látnának annyit visszafelé, hogy ráismerjenek a saját zsákutcájukra.

Szép dolgok az eszmék a keresztény ancien régime-t?l a liberalizmuson át a kommunizmusig, de a nép úgy általában nem viseli el a végtelenségig a nyakán ül? debileket.

Nem kell feltétlenül első unokatestvéreknek lenniük apunak és anyunak, valamennyi hibbant kitermel?dik a normál működés során is, pláne ha divattá teszik, és minden csatornán elfajzásra biztatják az egyszer? halandót is. Ezek a mai elitet alkotók, ha nem is feltétlenül kasztszer?en degenerálódtak, hanem eleve eszerint válogatták össze, és szervezték kasztba ?ket, mostanra teljesen elhiszik a saját, valóságtól elrugaskodott propagandájukat, és nagyon hasonló tünetegyüttest produkálnak, mint amit el?deink már végignéztek egyszer. Ahogy Pet?fi akkor megírta, hogy „akasszátok föl a királyokat!”, el?bb-utóbb azt is megírja majd valaki, akinek a szavára figyelnek, hogy „nyakazzátok le a liberális despotákat!”.

Ajánló
